

Kadını Anlatmak

– GülsenTunçka · 08 Kasım 2012

Nedir, kadın gibi kadın olmak ya da olabilmek?

Yazılan bunca şiirden, romandan sonra kadını anlatabilmek...

Klişe ifadeyle "Kadın kitap gibidir." Hani hep "ön sözünden okunmalı" diyorum ya, sözüm kitabın tam ortasından bilinçsizce başlayanlardır, elbette. Sonra da gelir isyan ve fevranlar. Boşanmaya kadar da gider bu nefret ve kin...

"Kadın doğumundan ölümüne kadar nazdır" derdi, rahmetli babam. Naif adamdı vesselam. Annemi ne de çok severdi merhum. Onların sevgileri benim için, arzu ettiğim, adeta ölümsüz bir aşk modeli idi. Kedi gibi mırıl mırıldılar, bu iki sevgili...

Erkek koruyucudur. Kadını, onun kaburgasından yaratmış yüce Yaradan. Ama, erkeğin kadını üzerindeki güç denemesini hoş görmez. Mukaddes kitaplardaki beyanı böyle... Peygamberlerin beyanı böyle... Son peygamber Hazreti Muhammed, "Cennet anaların ayaklarının altındadır," gibi, cihanşümül ifadesi bunun delili değil midir?

Şairin dediğince (E.C);

"Hayat denilen yol bir kaç şen adım;
Gerisi bir toprakta tuhaf geziydi.
Dünya üzerinde cennet aradım,
Bulduğum bir ana, bir yar diziydi."

Ne hoştur erkeğin kadınına sıcacık seslenmesi... "Kadınım," demesi... Bu değerli sözcük benim lügatimde oldukça ağır bir kelime; hele de can-i yürekten söyleniyorsa.

Bazen deli dolu olmalı kadın, bazen de çılgın. Çocuklaşmalı, en küçük bir olayda devreye girmelidir. Erkeği, güven verici bir şekilde tutabilmeli kadının ellerini. Sevgiyle naifçe sevmeleri bilmeli.

Vakurdur kadın. Bazen, ne istediğini, nasıl alınacağını gözleriyle anlatır, bazen de sözleriyle ima eder. Evliliği nakış nakış işlemek, o evliliği iki yumak topuna döndürmek, iki ayrı ruha sahip olan sevgililerin elinde değil midir ki?

Doyumsuz olmalı sevmeler, ister genç kız edasıyla, ister kadınca... Dokunulduğunda gök kuşağı gibi renklenir kadın; yeter ki dokunmayı bilsin erkeği... Yedi rengin her birinde dinlenir ruhu; yeter ki o ruha nasıl girileceğini bilsin erkeği...

Kadına verilen değer san'at gibidir. Her sanatçının eserinin farklı olduğu gibi, her erkeğin verdiği değer ve bu değerın göstergesi de farklıdır.

Şairin dediğince (E.C);

"Değişikti her güzelde gördüğüm,
Demek ki her güzel ayrı kördüğüm...
Yar deyip de yoluna yüz sürdüğüm,
Demek ki hayatın bir hoş yüzüydü."

Kadın ask mahzeninin en değerli şarabıdır; ancak içmesini bilmeyenin elinde sıradanlaşır, akşamcı masasının malzemesi olur. Aşkın nefesini hisseden kadın, su misali akar sevdiğine... Hele bir de sadıksa erkeği, kul köle olur; yıllar boyu...

Kadın çözülmesi hem çok kolay, hem de çok zor bir muammadır. Maharet erkeğin elleri değil, kalbindedir. Şimdilerde "ruh ikizi" diyorlar ya, işte onu bulmak her babayiğidin maalesef harcı olmuyor. Dalında tomurcuklanan bir çiçeği, elinin tersiyle iten o kadar çok ki...

Acaba ne zaman bilinir kadının kıymeti, hakkıyla?

Sözü yine şaire verelim.(E.C)

"Aşkım dedim, eller ile bir tuttum,
Gülüm dedim,dikenini unuttum,
Balım dedim, tatlı dille avuttum.
Halbuki o ak soframın tuzuydu"

Kadına da erkeğe de değerinin hakkıyla verileceği günler dileklerimle...